

§ 5. Przedmiotem działania Instytutu jest:

- 1) prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych oraz przystosowywanie ich wyników do wdrażania w praktyce, z uwzględnieniem potrzeb Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, w zakresie:
  - a) medycyny pola walki,
  - b) medycyny stanów nagłych,
  - c) medycyny morskiej i tropikalnej,
  - d) medycyny lotniczej i transportu,
  - e) psychologii,
  - f) obrony przed bronią masowego rażenia,
  - g) higieny,
  - h) epidemiologii,
  - i) mikrobiologii,
  - j) ochrony radiologicznej i przed promieniowaniem elektromagnetycznym,
  - k) toksykologii i farmakologii,
  - l) weterynarii wojskowej;
- 2) upowszechnianie wyników badań i prac, o których mowa w pkt 1;
- 3) opracowywanie analiz, ocen, ekspertyz i standardów diagnostyczno-leczniczych mających zastosowanie w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, z uwzględnieniem wymogów Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego;
- 4) opracowywanie analiz, ocen i standardów medycznego zabezpieczenia operacyjnego działania wojsk w zakresie medycyny lotniczej i obrony przed bronią masowego rażenia zgodnie z porozumieniami standaryzacyjnymi Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego;
- 5) prowadzenie działalności dydaktycznej i szkoleniowej, w tym szkolenia studentów kształcenia podyplomowego i ustawicznego, a także działalności informacyjnej w zakresie, o którym mowa w pkt 1;

- 6) uczestnictwo w systemie ochrony zdrowia, udzielanie świadczeń zdrowotnych i promocja zdrowia na zasadach określonych dla publicznych zakładów opieki zdrowotnej w przepisach o zakładach opieki zdrowotnej i o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych;
- 7) udział w zapobieganiu i usuwaniu skutków zdrowotnych poważnych awarii w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska oraz usuwaniu skutków zdrowotnych klęsk żywiołowych w rozumieniu przepisów o stanie klęski żywiołowej;
- 8) uczestniczenie w krajowych i międzynarodowych systemach bezpieczeństwa w dziedzinach, o których mowa w pkt 1 lit. f—k;
- 9) wytwarzanie oraz wprowadzanie do obrotu i użytku wyrobów medycznych oraz produktów leczniczych;
- 10) prowadzenie działalności gospodarczej.

§ 6. 1. Połączenie jednostek, o których mowa w § 1 ust. 1, następuje według stanu ujętego w sprawozdaniach finansowych jednostek, sporządzonych na dzień 31 grudnia 2004 r.

2. Po połączeniu jednostek, o których mowa w § 1 ust. 1, obowiązuje system finansowo-księgowy oraz system finansowo-płacowy stosowany przez Instytut przed dniem połączenia.

§ 7. Świadczenia zdrowotne udzielane dotychczas przez Wojskowy Instytut Medycyny Lotniczej w zakresie jego działalności jako publicznego zakładu opieki zdrowotnej zapewnia osobom korzystającym z tych świadczeń Wojskowy Instytut Medyczny.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Minister Obrony Narodowej: *J. Szmajdziński*

2768

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia 20 grudnia 2004 r.

w sprawie szczegółowego trybu postępowania regulacyjnego przed Międzykościelną Komisją Regulacyjną

Na podstawie art. 38d ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyzna-

nia (Dz. U. z 2000 r. Nr 26, poz. 319, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej — wyznania religijne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 134, poz. 1436).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 223, poz. 2217 oraz z 2004 r. Nr 68, poz. 623 i Nr 145, poz. 1534.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy tryb postępowania regulacyjnego oraz wynagrodzenie dla członków Międzykościelnej Komisji Regulacyjnej, zwanej dalej „Komisją”, i jej personelu pomocniczego oraz jej liczebność.

§ 2. 1. Komisja przeprowadza regulację w sposób przewidziany w art. 38a i 38b ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania, zwanej dalej „ustawą”.

2. Komisja składa się ze statych członków w liczbie:

- 1) od 2 do 6 osób wyznaczonych przez ministra właściwego do spraw wyznań religijnych;
- 2) po 2 osoby wyznaczone przez władze kościołów, innych związków wyznaniowych i krajowych organizacji międzykościelnych, które złożyły wnioski do Komisji.

3. Zespół orzekający, o którym mowa w art. 38d ust. 2 ustawy, rozpatruje sprawy pod kierunkiem dwóch współprzewodniczących wyznaczonych przez ministra właściwego do spraw wyznań religijnych i władze kościoła lub innego związku wyznaniowego.

4. Współprzewodniczący zespołów przewodniczą kolejno posiedzeniom zespołów.

§ 3. 1. Siedzibą Komisji jest miasto stołeczne Warszawa.

2. Zespół orzekający może orzekać na posiedzeniach wyjazdowych.

§ 4. 1. Obsługę kancelaryjno-biurową Komisji zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw wyznań religijnych.

2. Obsługę prac Komisji, w tym posiedzeń zespołów orzekających, zapewnia sekretarz Komisji wyznaczony przez ministra właściwego do spraw wyznań religijnych.

Rozdział 2

Postępowanie regulacyjne

§ 5. Postępowanie regulacyjne, o którym mowa w art. 38a ust. 1 i 2 ustawy, zwane dalej „postępowaniem regulacyjnym”, wszczyna się na wniosek osoby prawnej kościoła wymienionego w art. 38a ust. 1 ustawy, innego kościoła lub związku wyznaniowego albo krajowej organizacji międzykościelnej, o których mowa w art. 38a ust. 2 ustawy, zwanej dalej „kościelną osobą prawną”.

§ 6. O wszczęciu postępowania regulacyjnego zespół orzekający powiadamia pisemnie uczestników

postępowania. Uczestnik postępowania, pod którego adresem żądanie jest skierowane, powinien udzielić pisemnych wyjaśnień w terminie 30 dni.

§ 7. 1. Zespół orzekający załatwia sprawy bez zbędnej zwłoki.

2. Niezwłocznie powinny być załatwione sprawy, które mogą być rozpatrzone na podstawie dowodów przedstawionych przez uczestników postępowania.

§ 8. W zakresie pełnomocnictw i doręczania pism stosuje się odpowiednio przepisy art. 32—33, 39—41 i 45—47 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.³⁾), zwanej dalej „K.p.a.”.

§ 9. W zakresie wyzwania do udziału w czynnościach postępowania regulacyjnego stosuje się odpowiednio przepisy art. 50—56 K.p.a., z wyłączeniem przepisu art. 54 § 1 pkt 6 K.p.a.

§ 10. W zakresie terminów stosuje się przepisy art. 57—60 K.p.a.

§ 11. 1. Wniosek o wszczęcie postępowania regulacyjnego składa się w formie pisemnej.

2. Wniosek powinien zawierać:

- 1) wskazanie uczestników postępowania regulacyjnego oraz ich adresów;
- 2) sprecyzowanie żądania;
- 3) faktyczne i prawne uzasadnienie żądania;
- 4) wskazanie dowodów oraz okoliczności przemawiających za uwzględnieniem wniosku.

3. Do wniosku powinny być dołączone posiadane oryginały lub urzędowo poświadczone odpisy dokumentów przytoczonych we wniosku. Wnioskodawca może wnieść o:

- 1) polecenie uczestnikowi postępowania regulacyjnego dostarczenia dokumentów będących w jego posiadaniu lub złożenie odpowiednich oświadczeń;
- 2) zażądanie z urzędu dostarczenia dokumentów znajdujących się w sądach i urzędach.

4. Wniosek o wszczęcie postępowania regulacyjnego oraz dokumenty załączone jako dowody składa się wraz z ich odpisami dla uczestników postępowania.

§ 12. Wnioski składane w toku postępowania regulacyjnego przed Komisją oraz wyjaśnienia mogą być

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660 oraz z 2004 r. Nr 162, poz. 1692.

wnoszone na piśmie, przekazem za pomocą poczty elektronicznej, faksem, a także ustnie do protokołu.

§ 13. Współprzewodniczący zespołu orzekającego jest obowiązany potwierdzić wniesienie wniosku lub wyjaśnienia, jeżeli wnoszący tego zażąda.

§ 14. 1. Jeżeli wniosek nie czyni zadość wymaganiom określonym w § 11 współprzewodniczący zespołu orzekającego wezwą wnoszącego do uzupełnienia braków.

2. Współprzewodniczący zespołu orzekającego mogą z urzędu zażądać dostarczenia wszelkich dokumentów mających znaczenie w sprawie od każdego, u kogo się one znajdują. W tym samym celu mogą także żądać złożenia oświadczeń.

3. W zakresie usuwania braków wniosku stosuje się odpowiednio art. 64 § 2 K.p.a.

§ 15. 1. Zespół orzekający sporządza zwięzły protokół każdej czynności postępowania regulacyjnego, chyba że czynność została w inny sposób utrwalona na piśmie.

2. W szczególności sporządza się protokół następujących czynności:

- 1) przesłuchania uczestnika, świadka, biegłego;
- 2) oględzin i ekspertyz dokonywanych przy udziale członka zespołu orzekającego;
- 3) rozprawy;
- 4) ustnego orzeczenia i postanowienia.

3. Do protokołów, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 68—72 K.p.a., z tym że protokół podpisuje w każdym przypadku współprzewodniczący zespołu orzekającego oraz protokolant Komisji. Protokół sporządza się w formie pisemnej lub maszynowej.

§ 16. W zakresie udostępniania uczestnikom akt postępowania regulacyjnego stosuje się odpowiednio przepisy art. 73 i 74 K.p.a.

§ 17. W zakresie dowodów w postępowaniu regulacyjnym stosuje się odpowiednio przepisy art. 75—87 K.p.a., z wyłączeniem przepisów o środkach przymusu administracyjnego.

§ 18. 1. Zespół orzekający może rozstrzygać sprawę na posiedzeniu bez udziału uczestników postępowania.

2. Rozprawa powinna być wyznaczona, gdy zachodzi potrzeba uzgodnienia interesów uczestników postępowania oraz gdy jest to potrzebne dla wyjaśnienia sprawy przy udziale świadków lub biegłych albo w drodze oględzin.

3. Rozprawą lub posiedzeniem kieruje jeden ze współprzewodniczących zespołu orzekającego. Kie-

rujący rozprawą stosuje odpowiednio przepisy art. 91—95 K.p.a.

4. W celu rozprawy wnioski, oświadczenia, uzupełnienia i sprostowania wniosków można zamieścić w załączniku do protokołu. Gdy uczestnika postępowania regulacyjnego zastępuje adwokat lub radca prawny, współprzewodniczący zespołu orzekającego mogą zażądać złożenia takiego załącznika w wyznaczonym terminie.

5. Uczestnicy postępowania mogą żądać sprostowania lub uzupełnienia protokołu, nie później jednak jak na następnej rozprawie.

§ 19. W zakresie zawieszenia postępowania regulacyjnego stosuje się odpowiednio przepisy art. 97—103 K.p.a.

§ 20. 1. Uczestnicy postępowania regulacyjnego mogą zawrzeć ugodę przed zespołem orzekającym. Przy zawieraniu ugody stosuje się odpowiednio przepisy art. 116 i 117 K.p.a.

2. Gdy uгода nie zostanie zawarta, zespół orzekający wydaje orzeczenie, które podejmuje się zwykłą większością głosów w głosowaniu tajnym. W razie równości głosów uznaje się, że zespół orzekający nie uzgodnił orzeczenia w rozumieniu art. 38g ust. 1 ustawy.

§ 21. W zakresie orzeczeń i ugód, o których mowa w § 20, stosuje się odpowiednio przepisy art. 104—113 K.p.a., z wyłączeniem stosowania art. 107 § 4 K.p.a.

§ 22. 1. Współprzewodniczący zespołu orzekającego niezwłocznie nadają klauzulę wykonalności orzeczeniom i ugodom, o których mowa w § 20, opatrując je okrągłą pieczęcią urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wyznań religijnych.

2. Orzeczenia i ugody doręcza się uczestnikom postępowania niezwłocznie po nadaniu klauzuli wykonalności, o której mowa w ust. 1.

§ 23. W zakresie ustalania kosztów postępowania regulacyjnego stosuje się odpowiednio art. 262 K.p.a., z tym że uczestnika postępowania obciążają te koszty postępowania poniesione w jego interesie lub na jego żądanie, które nie wynikają z ustawowego obowiązku organów administracji rządowej lub jednostki samorządu terytorialnego.

Rozdział 3

Wynagrodzenie członków Komisji i personelu pomocniczego

§ 24. 1. Członkowi Komisji przysługuje wynagrodzenie w formie zryczałtowanej diety miesięcznej obliczanej od podstawy wynoszącej:

- 1) dla współprzewodniczącego zespołu orzekającego — 70 % wynagrodzenia wiceprezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego;

2) dla członka — 70 % wynagrodzenia sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego.

2. Wysokość diety, o której mowa w ust. 1, jest proporcjonalna do liczby postępowań regulacyjnych rozpatrywanych przez zespół orzekający, w skład którego wchodzi członek Komisji.

3. Przy obliczaniu wysokości diety, o której mowa w ust. 1 i 2, uwzględnia się liczbę postępowań rozpatrywanych przez zespół orzekający, w skład którego wchodzi członek Komisji, w stosunku do liczby wszystkich postępowań rozpatrywanych przez Komisję.

4. Personel pomocniczy Komisji wyznaczony przez ministra właściwego do spraw wyznań religijnych otrzymuje zryczałtowane diety w wysokości:

- 1) sekretarz Komisji — 35 %,
- 2) protokolant Komisji — 15 %

podstawy diety członka Komisji, o której mowa w ust. 1 pkt 2.

§ 25. 1. Jeżeli członek Komisji lub jej personelu pomocniczego jest jednocześnie członkiem komisji majątkowej lub komisji regulacyjnej działającej na podstawie ustawy o stosunku państwa do innego kościoła lub związku wyznaniowego albo członkiem perso-

nelu pomocniczego takiej komisji, otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 10 % zryczałtowanej diety, o której mowa w § 24.

2. W przypadku pełnienia przez tę samą osobę różnych funkcji w komisjach, o których mowa w ust. 1, przysługuje jej prawo wskazania komisji, z tytułu udziału w której otrzymywać będzie wynagrodzenie w pełnej wysokości.

Rozdział 4

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 26. Do dnia 31 grudnia 2005 r. wysokość wynagrodzenia członków i personelu pomocniczego Komisji, o którym mowa w § 24, wynosi odpowiednio 80 % wynagrodzeń określonych w przepisach § 24.

§ 27. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 9 lutego 2000 r. w sprawie szczegółowego trybu postępowania regulacyjnego przed Międzykościelną Komisją Regulacyjną (Dz. U. Nr 12, poz. 151).

§ 28. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

R. Kalisz

2769

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA¹⁾

z dnia 22 grudnia 2004 r.

w sprawie wniosku do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia o przeprowadzenie leczenia lub badań diagnostycznych poza granicami kraju

Na podstawie art. 25 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr 210, poz. 2135) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb składania i rozpatrywania wniosku o wydanie ubezpieczonemu zgody przez Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia, zwanego dalej „Prezesem Funduszu”, na przeprowadzenie leczenia lub badań diagnostycznych w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, zwanej dalej „UE”, lub w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umo-

wy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanego dalej „EOG”

— zwanego dalej „wnioskiem”;

- 2) wzór wniosku.

§ 2. 1. W celu uzyskania zgody na leczenie lub badania diagnostyczne poza granicami kraju, ubezpieczony, jego przedstawiciel ustawowy lub małżonek składa wniosek do Prezesa Funduszu, za pośrednictwem właściwego ze względu na miejsce zamieszkania ubezpieczonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a w przypadku braku miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej — wybranego przez osobę zgłoszoną do ubezpieczenia zdrowotnego oddziału wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia, zwanego dalej „oddziałem Funduszu”.

2. W przypadku gdy ubezpieczony przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, składa się wniosek, którego wzór stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej — zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 134, poz. 1439).